

किन जाने खाडी ?

बंगलादेशमा सडक पिच गर्न पनि माटोको ईटा प्रयोग हुने गर्छ जवकि त्यहाँ कंक्रीट उपलब्ध गराउन सके विदेशी रकम नेपाल आउने थियो । नेपालीको समृद्धिका लागि खाडी मुलुकको तेल, छिमेकी देशका कपडा र उपकरण बेचेर होइन, नेपालमा भएका प्राकृतिक स्रोतलाई सम्पत्ति बनाएर बेच्नुपर्छ । हामीकोमा ढुंगा-माटो छ, त्यसलाई सम्पत्ति बनाएर बेच्नुपर्छ । बिर्सो बगेको पानी छ, त्यसलाई प्याकिङ गरेर बेच्न सक्नुपर्छ । खाडी मुलुकले हामीलाई तेल पठाउँछ भने हामी हिमाली पिउने पानी किन पठाउन नसक्ने ? रूख तथा जडीबुटीहरू छन् त्यसको समुचित प्रयोग गर्नुपर्छ । कोकाकोला रामैछाप, अल्लम जहाँ पनि ढुबानी गर्न सकिने तर रामैछापमा तयार भएको बेलको जूस राजधानी छिराउन महाभारत भैल्नुपर्ने भन्फटबाट मुक्त गराउनुपर्छ । निजी जग्गामा लगाएको आलु बेच्न सजिलो हुने त्यही निजी जग्गामा लगाएको सालको रूख काट्न नपाउने, मृग तथा कालिज पाल्न मिल्ने तर बेच्न तथा खान नपाउने लोककबाको एकादेशको जस्तो अनौठो परम्परा तोड्नुपर्छ । स्रोतलाई सम्पत्तिमा बदल्न सक्ने युवाशक्ति मासिक ३७ हजार मुलुकबाहिर गइरहेको आँकडा आइरहेको छ । यी युवाशक्तिको पाखुरीलाई प्राकृतिक स्रोतलाई सम्पत्तिमा रूपान्तरण गर्नमा लगाऔँ अनि आफ्नै सम्पत्तिको बिक्री गरौँ । अनि मात्र समृद्धि सम्भव छ नत्र हामीसँग स्रोत तथा जाँगर भएर पनि गरिब नै भइरहनुपर्ने अवस्थाको पीडा अझ धेरै पुग्नाले भोग्नुपर्ने हुन्छ ।